

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/6/2021
Identifikačné číslo spisu: 6415010520
Dátum vydania rozhodnutia: 03.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6415010520.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obvineného J. R., pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom 3. marca 2021 v Bratislave, o dovolaní obvineného J. R. proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom z 19. septembra 2018, sp. zn. 3T/41/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolanie obvineného J. R. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej aj „okresný súd“) z 19. septembra 2018, sp. zn. 3T/41/2015, bol obvinený J. R. uznaný za vinného v bode 1) zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona a v bodoch 2a, b) z pokračovacieho zločinu skrátenie dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v rozsudku.

Za to mu okresný súd podľa § 276 ods. 4 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 3 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov.

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona v rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom z 11. júna 2018, sp. zn. 2T/211/2011, ktorým bol obvinený odsúdený za pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov, pre jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, zrušil skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu okresný súd zrušil výrok o treste uložený páchatelovi skorším rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo 14. februára 2013, sp. zn. 3T/88/2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. októbra 2013, sp. zn.

2To/73/213, ktorým bol obvinený odsúdený za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený s probačným dohľadom, v skúšobnej dobe v trvaní 5 rokov a na trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť 5 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona okresný súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona okresný súd obvinenému uložil trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť v trvaní 5 rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodenému K.-Z. s.r.o., U. U., ul. D. č. X, IČO: XXXXXXXXX, škodu vo výške 85 000,- eur.

Proti citovanému rozsudku podal obvinený J. R. dovolanie prostredníctvom pre dovolacie konanie ustanovenej obhajkyne JUDr. Evy Háberovej písomným podaním z 21. októbra 2020, osobne podaným 30. októbra 2020, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. i), písm. h) Trestného poriadku.

V odôvodnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku obvinený uviedol, že Okresný súd Žiar nad Hronom pri ukladaní súhrnných trestov rozsudkami sp. zn. 2T/221/2011, 3T/88/2010, 3T/41/2015, porušil zákon, keď nepostupoval v súlade s § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona z časového hľadiska spáchaných skutkov, vec posúdil správne, keď mu uložil súhrnný trest, avšak závažným spôsobom pochybil pri zrušení predchádzajúcich rozhodnutí. Pri ukladaní trestu rozsudkom z 11. júna 2018, sp. zn. 2T/221/2011, nezrušil výrok o treste uložený obvinenému skorším rozsudkom zo 17. januára 2018, sp. zn. 2T/37/2017. Pri ukladaní trestu rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom z 19. septembra 2018, sp. zn. 3T/41/2015 síce zrušil výrok o treste uložený obvinenému skorším rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom z 11. júna 2018, sp. zn. 2T/211/2011, avšak nezrušil výrok o treste uložený obvinenému skorším rozsudkom Okresnému súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/37/2017, hoci to bolo povinnosťou súdu s poukazom na § 42 ods. 2 Trestného zákona. Podľa názoru obvineného uvedeným konaním súdu bolo hrubo porušené jeho právo na súdnu ochranu, definovanú v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Po tom, ako obvinený zistil pochybenia okresného súdu pri ukladaní súhrnného trestu vo vyššie uvedených konaniach, podal na okresný súd žiadosť o povolenie obnovy konania vo veci vedenej pod sp. zn. 3T/41/2015, avšak žiadosť o obnovu konania mu bola v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 2Nt/108/2019 zamietnutá ako nedôvodná. Obvinený taktiež poukázal na to, že pri skutkoch kladených mu za vinu vždy spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, k svojmu konaniu sa priznal a oľutoval ho.

Na základe uvedeného obvinený požiadal, aby dovolací súd po zistení, že je daný dôvod dovolania a že sú splnené podmienky na jeho podanie, preskúmal zákonnosť a opodstatnenosť výroku napadnutých rozhodnutí s tým, aby vyslovil, že bol porušený zákon z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c), písm. h), písm. i) Trestného poriadku a súčasne zrušil napadnuté rozsudky Okresného súdu Žiar nad Hronom z 19. septembra 2018, sp. zn. 3T/41/2015 a z 11. júna 2018, sp. zn. 2T/221/2011, a vec prikázal súdu na nové konanie a rozhodnutie.

K dovolaniu obvineného sa podaním z 12. novembra 2020 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom (ďalej len „prokurátor“), ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že nakoľko rozsudkom okresného súdu z 19. septembra 2018, sp. zn. 3T/41/2015, bol uložený súhrnný trest a tým došlo k zrušeniu rozsudkov sp. zn. 2T/221/2011 a sp. zn. 3T/88/2010, nemohol byť zároveň vzhľadom na vyššie uvedené zrušený aj rozsudok sp. zn. 2T/37/2017, pretože tento (spolu s rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/24/2016) predstavuje vzťah recidívy k rozsudku sp. zn. 3T/88/2010 a z tohto dôvodu nemôže byť v tomto prípade ukladaný iba jeden spoločný súhrnný trest tak, ako to žiada obhajoba. Vzhľadom na uvedené nemožno podľa prokurátora hovoriť, že by v danom prípade konajúci súd porušil ustanovenia Trestného zákona ohľadom ukladania trestov a už vôbec nie že by týmto

postupom došlo k hrubému porušeniu práv na súdnu ochranu obvineného.

Z vyššie uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol, pretože nie sú splnené dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. h), písm. i) Trestného poriadku.

K vyjadreniu prokurátora sa podaním z 12. januára 2021 vyjadril obvinený J. R., ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že podľa jeho názoru sa prokurátor snaží za každú cenu nejakým spôsobom zakryť hrubé pochybenie, ku ktorému došlo vynesením uvedeného rozsudku. Ani v jednom z obvineným uvedených rozsudkov nefiguruje § 43 Trestného zákona, o ktorý opiera prokurátor svoje vyjadrenie a z tohto dôvodu nemôže ísť v predmetnej veci o ďalší trest. Ďalej poukázal na to, že ak sa aj prokurátor opiera o recidívu obvineným spáchaných trestných činov, tak to aj tak nič nemení na to, že bolo povinnosťou súdu zrušiť rozsudok okresného súdu sp. zn. 2T/37/2017. Obvinený taktiež poukázal na to, že pri rušení rozsudkov vo veci sp. zn. 3T/41/2015 okresný súd rušil už neexistujúce rozsudky, čo podľa jeho názoru znamená, že sudca sa v týchto konaniach nedostatočne venoval vypracovávaniu rozhodnutí, išlo mu iba o odsúdenie obvineného za každú cenu, čím mu podstatne uškodil.

Z uvedených dôvodov považuje obvinený vyjadrenie prokurátora za irelevantné, absurdné až nezákonné.

Spis spolu s podaným dovolaním bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 5. februára 2021.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť, keďže obvinený pred podaním dovolania nevyužil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Podľa § 372 ods. 1 Trestného poriadku oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku.

Z ustanovenia § 372 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že jednou z podmienok dovolania, ktorú musia oprávnené osoby (okrem ministra spravodlivosti) splniť, je využitie ich zákonného práva na podanie riadneho opravného prostriedku (s výnimkami uvedenými v druhej a tretej vete tohto ustanovenia). Nesplnenie tejto podmienky je neodstrániteľnou vadou dovolania, ktorá má za následok odmietnutie dovolania podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku.

Keďže obvinený J. R. v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 3T/41/2015 nevyužil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, keďže po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní 19. septembra 2018 priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní uviedol, že sa vzdáva odvolania (č. l. 669 spisu), nesplnil tak podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1 Trestného poriadku. Ide pritom o vadu neodstrániteľnú, ktorú by nebolo možné napraviť ani po výzve podľa § 379 ods. 1 Trestného poriadku.

Z tohto dôvodu najvyššiemu súdu neostávalo iné, než dovolanie obvineného J. R. proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom z 19. septembra 2018, sp. zn. 3T/41/2015, na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci, podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku odmietnuť.

Pre úplnosť sa žiada dodať, že najvyšší súd o dovolaní obvineného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom z 11. júna 2018, sp. zn. 2T/221/2011 (ktorý obvinený v podanom dovolaní taktiež uvádza) nerozhodoval, pretože táto vec mu na rozhodnutie doposiaľ predložená nebola.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.